

**Ο ΟΜΟΓΕΝΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΜΙΛΑΕΙ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ
ΣΤΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ»**

Η «Σκοτεινή Αθήνα» του Ελληνοαυστραλού Άρθουρ Αντωνόπουλου

Γράφει ο
ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ακολούθησε την αντίστροφη πορεία. Ενώ οι περισσότεροι Έλληνες ταξιδεύουν στην Αυστραλία στην αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής, το «ζιζάνιο» έτρωγε τον Άρθουρ Αντωνόπουλο και το 2000 αποφάσισε να αφήσει τη Μελβούρνη, τους γονείς του και το αγαπημένο του κρίκει για να εγκατασταθεί στη γη των προγόνων του.

Διέτρεξε μια περιπετειώδη ζωή βγαλμένη από τις σελίδες της γενιάς των Beatniks και σήμερα παραδίδει στο κοινό το απόσταγμα της. Το βιβλίο «Σκοτεινή Αθήνα», που περιβάλλεται από μια αχλή μυστηρίου, η οποία αρκεί για να τον βαφτίσει ο αναγνώστης ως τον Ελληνοαυστραλό, Νταν Μπράουν.

Η Αθήνα του 1932 χορεύει παθιασμένο τάνγκο με την Αθήνα του 2009. Τότε, που οι φλόγες της διαμαρτυρίας για την οικονομική ύφεση πυροδότησαν ένα κύμα διαδηλώσεων. Σε μια από αυτές βρέθηκε και ο Άρθουρ Αντωνόπουλος μαζί με έναν φίλο του.

«Ήμουν τυχαία στο κέντρο όταν καιγόταν. Περπατήσαμε πολύ εκείνο το βράδυ, σε διάφορα σημεία της πόλης και παρατήρησα τα πρώτα σύμβολα και μνημεία, που αποτελούν τη βασική ύλη του βιβλίου μου» λέει στον «Ελληνικό Κήρυκα» ο Άρθουρ Αντωνόπουλος από ένα μικρό καφέ κοντά στην Πρεσβεία της Αυστραλίας στην Αθήνα.

«Το σταμάτημα του χρόνου» λέγεται το καφέ και φανερώνει σε ποια κατάσταση βρίσκεται αυτή την περίοδο ο Ελληνοαυστραλός συγγραφέας. Σε περίοδο, όπου όλα έχουν σταματήσει για να απολαύσει την απρόσμενη επιτυχία του.

Το βιβλίο κυκλοφόρησε πριν λίγες εβδομάδες και ήδη η πρώτη έκδοση εξαντλήθηκε.

«Δεν το περίμενα. Βγήκε πέμπτο όταν κυκλοφόρησε σε

όλη την Ελλάδα. Ξεπέρασε τις προσδοκίες, που είχα» λέει ο Άρθουρ Αντωνόπουλος, οι γονείς του οποίου συνεχίζουν να ζουν στη Μελβούρνη.

«Συγκινήθηκαν πολύ όταν τους έστειλα το πρώτο αντίτυπο με την αφιέρωση που έγραψα για αυτούς. Κατόπιν έφθασαν στην Ελλάδα με ένα σκοπό και ότι τα κατάφερα. Ότι οι κόποι μου αποδίδουν καρπούς» μας λέει ο ομογενής συγγραφέας, που πλέον αναζητεί τρόπους για να εκδοθεί και η αγγλική έκδοση του βιβλίου.

«Είναι δύσκολο, γιατί ξεκινάω από το πουθενά. Θα πρέπει πρώτα να με μάθει ο κόσμος. Να δει ότι δούλεψα σκληρά. Κάνω ενέργειες για να βρω κάποιον εκδοτικό οίκο για να διανείμει το βιβλίο μου στο εξωτερικό αλλά ακόμη είναι νωρίς».

**Η ΠΛΟΚΗ ΤΗΣ
«ΣΚΟΤΕΙΝΗΣ ΑΘΗΝΑΣ»**

Με επιρροές από τον Αμερικανό συγγραφέα, Στιβ Μπέρι, ο πολυγραφώτατος, Άρθουρ Αντωνόπουλος έχει ήδη έτοιμο και το δεύτερο βιβλίο του. Το πρώτο, η «Σκοτεινή Αθήνα», όμως, έχει ήδη δημιουργήσει μια ομάδα πιστών οπαδών, που προσπαθεί να επιλύσει τους γρίφους του.

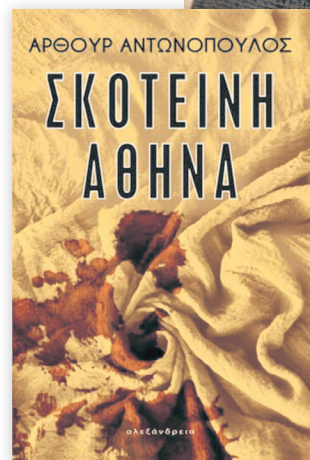
«Η πλοκή εκτυλίσσεται στην Αθήνα του 1932, όπου γίνονταν πολλές ανασκαφές αλλά και ανεγέρσεις σημαντικών μνημείων. Το 2009 ξεκίνησα

να γράφω το βιβλίο και ήθελα να είναι ένα αστυνομικό μυθιστόρημα με ιστορικό υπόβαθρο, με το οποίο θα ξεναγώ τον τουρίστα που έρχεται στην Αθήνα και θα τον πείσω ότι δεν πρόκειται για μια πόλη των τριών ημερών. Μέσω του μυθιστορηματος μαθαίνουμε για την υπόγεια Αθήνα, τα σύμβολα της και την ιστορία της.

Πρόκειται για την ιστορία της Αριάδνης, η οποία επιστρέφει στην Αθήνα όταν μια μεγάλη εφημερίδα της δίνει μία μοναδική επαγγελματική ευκαιρία. Μια συνέντευξη με τον Πρωθυπουργό, τον Κόδρο (ο πρώτος Βασιλιάς της Αθήνας).

Εκεί αρχίζει μια ιστορία μυστηρίου. Με τη ζωή της να κινδυνεύει ανακαλύπτει ότι ένα σύμβολο που βλέπει παντού γύρω της, στους δρόμους της Αθήνας, σε υπουργεία, σημαίες χωρών και μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες δεν είναι τυχαίο.

Είναι μόνο η αρχή μιας νέας παγκόσμιας πραγματικότητας» μας λέει ο Άρθουρ Αντωνόπουλος, το βιβλίο του οποίου είναι απόσταγμα προσωπικής έρευνας. «Οι περισσότεροι χαρακτήρες είναι βασισμένοι σε πραγματικά άτομα, Η πλοκή

είναι δημιουργήματα της φαντασίας μου, αλλά στιδήποτε αναφέρεται σε ιστορικά γεγονότα και σε σημεία της πόλης είναι προϊόν έρευνας» μας λέει.

Πλέον, στα άμεσα σχέδια του είναι να ταξιδέψει στη Θεσσαλονίκη για την έρευνα του δεύτερου βιβλίου της τριλογίας. Την «Σκοτεινή Θεσσαλονίκη».

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Οι αναμνήσεις από την παιδική του ηλικία είναι διάσπαρτες από όμορφες εικόνες. Ακόμη και το... «βουνό» της τρίωρης εκμάθησης ελληνικών σε φροντιστήριο της Μελβούρνης φαντάζει σήμερα ιδεατό.

«Εκείνη την εποχή δεν μου άρεσε. Σήμερα όμως, καταλαβαίνω ότι ήταν αναγκαίο. Είχα πολύ όμορφα παιδικά χρόνια. Πήγαινα σε ένα σχολείο, όπου τα περισσότερα παιδιά προερχόμασταν από μετανάστες. Παίζαμε στη γειτονιά με τις ώρες κρίκει και αυστραλιανό ποδόσφαιρο. Έλαβα πολλή αγάπη από τους γονείς μου» θυμάται ο Άρθουρ Αντωνόπουλος, ο οποίος δεν ήταν σίγουρος ότι ήθελε να γίνει συγγραφέας όταν ήταν μικρός.

«Δεν γνώριζα τι ήθελα να γίνω. Φοίτησα στο Πανεπιστήμιο του Monash στο τμήμα Καλών Τεχνών. Στο τέταρτο έτος, ο κύριος Ανδρόνικος, ο οποίος ήταν επικεφαλής του τμήματος με ρώτησε αν ήθελα να κάνω μια έρευνα στο «Μπλε Βιβλίο» του Στρατή Μυριβήλη. Ήταν δημο-

σιογράφος στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο με το ψευδώνυμο «Μολυβάκι». Έτσι πήρα υποτροφία για την Ελλάδα και άρχισα να ψάχνω για αυτόν.

Ήταν τότε που ερωτεύτηκα τον μπλε ουρανό και τον καλό καιρό της Ελλάδας. Ο έρωτάς μου ειδικά για την Αθήνα άρχισε το 2007 όταν σκέφτηκα για πρώτη φορά την ιδέα του βιβλίου» ανασυνθέτει τις μνήμες του ο Ελληνοαυστραλός συγγραφέας.

Σκέφτεται πλέον την επιστροφή στην Αυστραλία; «Για μόνιμα όχι. Όμως, τον Μάιο έχει το φεστιβάλ Αντίποδες και νωρίτερα θα διοργανωθεί το «Writer's festival», οπότε θα προσπαθήσω να συνδυάσω μια επίσκεψη με αυτές τις αφορμές».

Παρότι το χάος της Αθήνας αποδιοργανώνει τον κάτοικο της, ο Άρθουρ Αντωνόπουλος ταίριαξε. «Μου ταιριάζει το χάος, αν και θέλω να είμαι τακτοποιημένος στη ζωή μου. Ίσως επειδή θέλω να βάζω σε τάξη το χάος».

Στην Αθήνα νιώθω ζωντανός, στη Μελβούρνη ξεκουράζομαι» μας λέει ο Άρθουρ, που πλέον ορμώμενος από την επιτυχία φαίνεται ότι θα γίνει πλήρως απασχολημένος συγγραφέας.

«Θα το ρισκάρω. Και ο πατέρας μου πήρε ένα ρίσκο όταν ήρθε στην Αυστραλία. Αυτό θα κάνω και εγώ» μας λέει και είναι σαν να διηγείται την αέναη ιστορία του ελληνισμού, των πρωτοπόρων σε νέες αναζητήσεις...

